

gravearealet. En fortsat landbrugsmæssig anvendelse af de tidligere gravearealer forudsætter ikke, at gravehullerne fyldes op til oprindeligt terræn. Alleerede den nuværende administration af råstofloven og erhvervets egne aktiviteter medfører, at tidligere gravearealer i et vist omfang henligger i naturtilstand, og at der sker en ekstensivering af landsbrugsdrift m.v.

Da forbuddet kan gribe ind i eksisterende kontrakter eller andre berettigede forventninger med væsentlige tab til følge, foreslås der indført en dispensationsadgang. Udgangspunktet er således, at ordningen skal respektere indgåede kontrakter eller andre berettigede forventninger til ejendommens fremtidige udnyttelse. En dispensationsansøgning kan dog afslås af miljømæssige grunde. Det kan ikke udelukkes, at et afslag i særlige tilfælde kan ramme økonomisk så intensivt og atypisk, at en ekspropriationserstatning vil kunne komme på tale.

5.2 Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget medfører, at amtskommunerne skal identificere de ca. 500 råstofgrave, der ligger i områder med særlige drikkevandsinteresser, samt de tidligere råstofgrave i disse områder. Der skal udsendes en standardskrivelse, som indeholder meddelelse om forbuddet samt orientering om mulighederne for at opnå dispensation og virkningen af en korrekt fremsendt dispensationsansøgning. Da oplysningerne om råstofgrave, der er eller har været igang siden 1972, forventes at være umiddelbart tilgængelige som led i amtskommunernes sædvanlige administration af råstofloven, vil denne opgave ikke medføre noget nævneværdigt ressourceforbrug. For afsluttede råstofgrave vil der dog være en arbejdsindsats med at ajourføre oplysninger om ejerforholdet til de pågældende ejendomme.

Amtskommunerne vil endvidere skulle vurdere, om forbuddet mod tilførsel af jord til råstofgrave medfører, at konkrete vilkår i meddelte råstoflattelser bør ændres. Vilkåret om modtagelse af uforurennet jord må automatisk bortfalde som følge af forbuddet. Dette gælder tillige andre vilkår, som er i strid med forbuddet, f.eks. krav om tilførsel af materialer til opfyldning af gravearealet. Bortfaldet af disse vilkår vil derfor ikke medføre klageadgang efter råstofloven og vil kunne oplyses i ovennævnte standardskrivelse.

Da vilkårene i en råstoflattelelse, herunder om retten til at modtage ren jord, imidlertid er tinglyst på de enkelte ejendomme, vil der skulle ske ændring af disse deklarationer, så de tinglyste vilkår bringes i

overensstemmelse med forbuddet. Det skønnes, at dette vil være aktuelt i mindre end 400 sager.

Såfremt der er andre vilkår, der – uden at være i strid med forbuddet – bør ændres, vil dette være en selvstændig afgørelse efter råstofloven med mulighed for klageadgang efter denne. Det vurderes, at dette kun i meget sjældne tilfælde vil være nødvendigt. Amtskommunerne vil på grund af deres forhåndskendskab til de igangværende råstofgrave kunne identificere disse sager med en lille ressourceindsats.

Amtskommunerne vil tillige skulle gennemgå de enkelte grave- og efterbehandlingsplaner med henblik på at konstatere, om der skal ændres i disse. Endvidere vil der kunne blive tale om ændring af sikkerhedsstillelsen i konsekvens heraf. En sådan gennemgang indgår i forvejen i amtskommunens tilsynsarbejde med jævne mellemrum, således at der ikke er tale om et merarbejde af videre omfang. Disse ændringer kan være omfattet af klageadgangen efter råstofloven.

Forslaget medfører endelig, at amtskommunerne skal behandle sager, hvor råstofindvinderen eller grundejeren søger om dispensation fra forbuddet. Det skønnes, at der kun er i størrelsesorden 100 råstofgrave, som i dag rent faktisk modtager fyldjord, og som vil blive omfattet af forbuddet. Da dispensationsadgangen er begrænset til tilfælde, hvor der er indgået kontrakter og tilfælde, hvor der foreligger helt særlige omstændigheder, skønnes det, at denne sagsbehandling vil få et meget ringe omfang.

Amtskommunerne fører allerede i dag tilsyn med deponeringer i råstofgrave, dels i medfør af råstofloven (for så vidt angår igangværende råstofgrave), dels i medfør af miljøbeskyttelsesloven (vedrørende såvel igangværende som tidligere råstofgrave). Med indførelsen af et generelt forbud vil amtskommunernes tilsyn blive lettere, idet tilsynet kan indskrænkes til at kontrollere, hvorvidt der deponeres jord i råstofgraven. I dag udføres i et vist omfang stikprøvekontrol med udtagning af prøver og omkostningskrævende analyser.

Netto forventes forslaget at medføre et øget personalebehov på i størrelsesorden 1 årsværk i en et-årig periode samt udgifter til tinglysningsafgifter på ca. 0,3 mio. kr. i amtskommunerne. Spørgsmålet har imidlertid endnu ikke været forhandlet med Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner.

Forslaget tillægger ikke kommunerne nye opgaver.

Afgørelser i en dispensations sag vil kunne pålægges i henhold til miljøbeskyttelseslovens almindelige regler. Da der som nævnt ikke forventes noget større